

סדר לימוד לספר לקוטי מוהר"ן עם תקון הכללי

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
אומן אומן ראש השנה

ע"ד וקדיש מ'ן שפיא נ'חית
ל"ג בעומר
והוא גל שיח נחמן

חכמת הנחל

בקי ברצוא ובקי בשוב
זכאה מאן דעיל ונפק
והוא אם אסק שמים שם אתה אציעה שאול הַנְךָ
והוא אני לדודי ודודי לי
(תרה ו')

נגילה ונשמחה

הקדמה לסדר לימוד

יודעי החכמה והבינה הריעו. אין הורה יחיד הופיע, אומן דלה נהירו יחיד, והוא אחד יחיד ומאוחד והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגיבור לרוץ ארץ, וארץ צדיקים כאור ננה, המגלים סתרי אורייתא לאחיהם ישראל להוציאם מחשכה לאורה בחי' שנאמר במחשבים הושיבני, כי התורה של הצדיק יכולה להאיר במקומות החשובים ביותר והוא לפי מדרגת הצדיק, ועיניך תחזינה משרים לראות ולהנות בפלאי השגותיו והארותיו של הנחל נבע מקור חכמה רבנו הקדוש נחמן בן פייגא זיע"א אור האורות אור צח מצוחצח אשר גילה מפח וכיסה אלפים מאורייתא דעתיקא סתימאה. עם כל זה ידע האדם אשר מעם של מפח הוא כמעט כולו, והוא לפי מידת אגין המעם אשר באדם ההוגה והגיון מעמקי רגשותיו של הצדיק, והוא לפי תורה קבמ' ארץ אוכלת יושביה ע"ש. והוא שאומר מאמר פתוח נאמן פשוט והוא מאמר נאמן אמרי שפר בחי' מן לחם מן השמים, והוא המזון המזין לדעת כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ורק יבוא האדם בלב פשוט בלי חכמות כלל לחוות בעינא פקחא ובלב שמח בגדולת רבנו הקדוש מה שהפה לא יכול לשער כי אם כל חד כפי דמשער בלבבו, וכבר הודיעו לנו תלמידיו הקדושים ובפרט רבנו נתן את שיעור ליבם בחוויית גדולת רבנו הקדוש והוא כטיפה מן הים, כי מה שהפה מדבר ומה שהקולמוס כותב הוא צמצום גדול בשיעור הלב והוא דבר ידוע אצל החכם לב, ומי אנחנו שנעיד בגדולה זו אשר כל ידיעתנו מרבנו הקדוש הוא רק מן המכתב. אבל אף על פי כן אשר הוא טיפה מן הים לערבנו המכתב מכתב אלקים הוא, והוא מעט המכיל את המרובה, והנה זכינו וזיכנו רבנו הקדוש להתקרב אליו ולהודיע לנו את אשר חפץ ה' מבניו ישראל, והוא השלום הכולל כל השלמות בהתכללות מדותיו של האדם באהבה ואחות שלום ורעות והוא שאומר מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב והוא על פי תורה לג', והוא כדי לחוות את חוויית חי החיים ברוך הוא, במדותיו שלו עצמו בעולם שנה נפש בחי' זמן ומקום בחי' הסדים וגבורות דאיהו דעת ה' ית' בהגלות עליו מחויב המציאות דאיהו אור נשמתו שלו עצמו, והוא שירגיל עצמו ללכת בעצותיו הקדושים של רבנו הקדוש בהתבודדות לפני בוראו בחי' שפכי כמים לכך נוכח פני ה', ובחי' תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, לבטל מעליו כל המחיצות והמניעות המבדילות בינו לבין קונו והוא שאומר: כי אם עונתיכם היו מבדילים בינכם לבין אלקיכם והמאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע, והוא על פי תורה נב' אשר היא יסוד גדול ונורא מעבודת רבנו הקדוש, ועל זה כתוב לעיל אין הורה יחיד הופיע, אומן דלה נהירו יחיד, והוא גילוי התורה דעתיקא סתימאה בחי' שאומר צורי ולא עולתה בו ובחי' לית שמאלא בהאי עתיקא, והוא הטוב והמטיב בחי' בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר, והוא שכותב רבנו הקדוש וז"ל: ועל ידי מה ימצא השם יתברך בין במיבו בין בעקו? על ידי התורה הנקראת שלום כמה דאת אמר וכל נתיבותיה שלום, ועל ידי צדיקים שנקראו גם כן ברית שלום, ע' תורה לג', והנה זיכנו ה' ית' לסדר ולחלק את הספר הקדוש למוהר"ן על פי סדר יומי, כל יום ושיעורו שהוא דף אחד לערך, וטוב יעשה הלומד ללמוד הסדר פעם אחת בבקר ופעם אחת בערב והאיר בנו ה' ית' בהשגחתו להבין אשר תחילת הסדר יהיה מיום ל"ג בעומר, והוא שודאי ידוע למבין אשר כל תורתו של רבנו הקדוש מיוסדת על פי תורתו של הרשב"י אשר גילה משכיסה עתיק יומין, ורבנו הקדוש הוסיף כמעין המתגבר, ועל כן בודאי פותח הספר הקדוש הזה במאמר: לכו חזו מפעלות ה' התגלות נפלא מסוד גדולת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, ע"ר ו' קדיש מ'ן ש'מ"א נ'חית אשר שם רבנו מרומז בו והוא מ'ן נח'ית, בחי' מן לחם מן השמים נחית דאיהו גלוי הדעת בחי' כי מלאה הארץ דעה את ה' והוא נחל נבע בקור חכמה, ועוד יראה המבין, אשר איך התורות המחולקות לימים מדברות בנושאי היום ההוא בהשגחתו הנפלאה, אם זה כברוד כשמש או כמציץ מן החרבים, והדוגמא הנפלאה בזה היא בסדר של יום כ"ד אדר אשר תחילת הלימוד של יום זה הוא: זה היום עשה ה' יום כ"ד אדר שנת תקפ"ד הפליא ה' עמנו וכו', זה השער לה' צדיקים יבואו בו והוא ספר הקדוש למוהר"ן, זה היום עשה ה' "נגילה ונשמחה" בו, והם אותנו' נחמן גל הויה אלקים.

ב . י . ל . א . ו . א .

דברי חכמת הנחל

תחלת ההקדמה ללקומי מוהר"ן מרבינו רבי נתן זיע"א.

הדור אתם ראו דבר ה'. שמעו לא נאמר אלא ראו. ראו כי ה' נתן לכם מטמון. דברים העומדים ברומו של עולם. כמאמר רבותינו זכרונם לברכה: ולמכסה עתיק - זה המכסה דברים שכסה עתיק יומין. ואיכא דאמרי: זה המגלה דברים שכסה עתיק יומין. ותרויהו כחדא איתנהו בהאי חבורא קדישא כי הוא מגלה ומכסה. מגלה ומכסה דברים עליונים ונעלמים. חדושים יקרים והקדמות יקרות. נוראות ונפלאות. עצות מרחוק אמונה אמן. הנובעים ממקור מים חיים. מקור עליון ונורא מאד. עיר גבורים עלה חכם וירד עז מכמחה. דרך כמה צמצומים והשתלשלות מעילה לעלול. משכל עליון לשכל תחתון עד אשר נתלכשו בלבושין האלו בחלוקא דרבנן. בדרך צחות ונאות. ובדרושים ערבים ונפלאים ומתוקים לחיך. בדרך חכמה וזעם ופלפול וסברא ודרך חיים תוכחות מוסר-השכל הנוער כאש עד לב השמים. וכל תורה ותורה שגלה לעם סגולה. כלם מלאים עצות נפלאות ונוראות לעבודתו האמתית יתברך. כאשר יראה הרואה בעיניו אם ישם לבו עליהם באמת לאמתו. כי אך לזה היתה כונתו הקדושה. לעורר ישנים ולהקיץ נרדמים להישיר לבות בני אדם. אחינו בני ישראל. אליו יתברך. לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו לפקח עינים עורות. ולהוציא אסירים בבושרות להוציא ממסגר אסיר. מבית-כלא יושבי חשך האסורים בתאוותיהן. והלכודים בהבליהם. והנדהים בעוונותיהם. להמות לבכם אליו יתברך להשיבם אל ה' באמת בדרך הישר והנכון לפניכם. בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם.

והנה אף על פי שהדברים גלויים ומובנים קצת על-פי פשוטן של דברים. אף-על-פי כן עוד דברים בנגו. כי כפלים לתושיה. כי עדין פנימיות הדברים סתומים וחתומים מעין כל. כי הם דברים שכסה עתיק יומין. שצריכין לבסותם ולגלותם כדי להכניסם בזה העולם. כי המכסה הוא הגילוי. וכמבואר מזה בכתבי האר"י ז"ל. וכאשר שמענו מפיו הקדוש ז"ל. שפעם אחת אמר. שהתורה שהוא מגלה היא נמוכה אלפים ורבעות מדרגות מכפי מה שהשיגה במקומה העליון. והן הן גבורותיו. הן הן נוראותיו. אשר השיגה יד שכלו הקדוש. הרם ונשא. להלביש ולהוריד דברים גבוהים ונוראים כאלה דברים קדושים ודקים ורוחניים מאד. להלבישם בלבושים רבים וצמצומים. עד אשר יהיו דברים השוים לכל נפש להודיע לבני-האדם גבורותיו יתברך. לגלות עצות ודרכים ונתיבות להגיע לעבודתו יתברך באמת למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים. אין עוד.

קמץ משיר נעים מרבינו הקדוש

בן יחפש בגנוי אביו

נזר עמרת נעמר בבן חביב

שיר חדש אז נשיר

מלכנו כל אחד ואחד מראה באצבע בשר

חתום תורה בלב כל אחד מלהשכח

המות לנצח יבולע בקמורת ריח.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

הסדר הזה נעשה על פי ספר למוהר"ן הוצאה של אגודת "משך הנחל". ראיתי לציין זאת כדי להקל על הלומד, כי ראיתי הוצאות אשר מחולקות בשנויים קטנים.

אייר

יז אייר ל"ב לעומר: (נצח שבהוד) הקדמה לסדר לימוד, ותחלת ההקדמה מרבי נתן זי"ע א.
 יח אייר ל"ג לעומר: (הוד שבהוד) שיר נעים, לבו חזו מפעלות ה', תורה א' אשרי תמימי וכו'
 יט אייר ל"ד לעומר: (יסוד שבהוד) תורה ב' אמור אל הכהנים וכו'.
 כ' אייר ל"ה לעומר: (מלכות שבהוד) תורה ג' אמר רבה בר בר חנה: לדידי חזי לי וכו'
 כא אייר ל"ו לעומר: (חסד שביסוד) תורה ד' אנכי ה' אלקיך, עד, וארץ מתקוממה לו.
 כב אייר ל"ז לעומר: (גבורה שביסוד) תורה ה' אות ה', עד, ה' הוא האלקים.
 כג אייר ל"ח לעומר: (תפארת שביסוד) תורה ו' וזה פרוש: אמר וכו', עד, באלקים אהלל דבר.
 כד אייר ל"ט לעומר: (נצח שביסוד) תורה ה' בחצרות, עד, על ידי זה נעשה רעים.
 כה אייר מ' לעומר: (הוד שביסוד) תורה ה' אות ה' ותדע וכו', עד, בסיפורים יחד.
 כו אייר מ"א לעומר: (יסוד שביסוד) תורה ו' קרא את יהושע וכו', דע, יבחר לנו את נחלתנו.
 כז אייר מ"ב לעומר: (מלכות שביסוד) תורה ו' וזה פרוש ויאמר ה' אל משה, עד, כתר כנ"ל והבן.
 כח אייר מ"ג לעומר: (חסד שבמלכות) תורה ז' ואלה המשפטים וכו', עד, שהוא כלה זרע אמת.
 כט אייר מ"ד לעומר: (גבורה שבמלכות) תורה ז' אות ה' וזה פרוש וכו', עד, ויתחוק ישראל.

סיון

א סיון מ"ה לעומר: (תפארת שבמלכות) תורה ח' ראיתי והנה מנורת זהב, עד, משם נמשך השכל.
 ב סיון מ"ו לעומר: (נצח שבמלכות) תורה ח' אות ז' והענין וכו', עד, משפיל רשעים
 עדי ארץ כנ"ל.
 ג סיון מ"ז לעומר: (הוד שבמלכות) תורה ח' וזהו: ראיתי והנה מנורת זהב, עד, עין
 בהשמטות זוהר.
 ד סיון מ"ח לעומר: (יסוד שבמלכות) תורה ט' תהמת יכסימו וכו', עד, ותהלתי אחטם לך.
 ה סיון מ"ט לעומר: (מלכות שבמלכות) תורה ט' וזה פרוש: אמר רבה בר בר חנה, עד,
 על ירשת הארץ.
 ו סיון חג השבועות: תורה י' ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וכו', עד, ויהי ידיו אמונה.
 ז סיון יום טוב שני דג': תורה י אות ז' והתורה היא גם כן וכו', עד, ולא אבה ה' אלקיך וכו'.
 ח סיון תורה יא אני ה' הוא שמי, עד, שהוא בחי' תוספות כנ"ל.
 ט סיון תורה יא אות ה' ושמירת הברית, עד, לתבונות התורה לעמקה כנ"ל.
 י סיון תורה יא וזה שאמר רבה בר בר חנה, עד, תהלת ה' ידבר פי-הכל כנ"ל.
 יא סיון תורה יב תהלה לדוד ארממך וכו', עד, ובא לו בנקל.
 יב סיון תורה יב אות ג' ואם יקשה לך, עד, הינו שני הצדיקים נתנו רית.
 יג סיון תורה יב וזה שאמר רבה בר בר חנה, עד, כי החכמה היא מקור הברכה .
 יד סיון תורה יג אשרי העם ידעי תרועה וכו', עד, וירד עז מבמחה.
 טו סיון תורה יג אות ו' אך צריך לבקש מאד, עד, פרוש רישא דקרא.
 טז סיון תורה יד תקעו בחדש שופר בכסה וכו', עד, תחת כנפי השכינה כנ"ל.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

יז סיון תורה יד אות ו' וכל אחד לפי בחינתו. עד. ועל ידי תפלה הוא זוכה לשלום כללי.
 יח סיון תורה יד אות יא' זאת התורה. עד. אתוון דדין כאתוון דדין.
 יט סיון תורה מז ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. עד. זה בחינת הוא. בחינות עולם הבא.
 כ' סיון ברוך הבוחר וכו' ותורה מז. עד. ואז לא יצטרך לבטל מדבקותו.
 כא סיון תורה יז ויהי הם מריקים שקיהם. עד. מגדל דקותם ועמקותם.
 כב סיון תורה יז ועל ידי זה שהצדיק מגלה וכו'. עד. יכול לראות ולהבין אור הצדיק.
 כג סיון תורה יז אות ג' והתיקון לזה. עד. ורבים מעמי הארץ מתייהדים.
 כד סיון תורה יז אות ו' אך מאין בא וכו'. עד. ועל ידי זה נשלם המזבח.
 כה סיון תורה יז אות ח' וזה פרוש רב ספרא משתעי. עד. יראה ואהבה כנ"ל.
 כו סיון תורה יח רבי יונתן משתעי: זמנא חדא. עד. וזרק חלא ונחת כנ"ל.
 כז סיון תורה יח אות ו' אבל דע וכו'. עד. בריך שמיא לעלא מן כל ברכתא ושירתא.
 כח סיון ספרא דצניעותא. תורה יט' תפלה לחבקוק הנביא. עד. על ידי התרגום שזכה לזה כנ"ל.
 כט סיון תורה יט' אות ה' וזה בחי' מקרה לילה. עד. ומציון יסעך כנ"ל.
 ל סיון תורה יט' אות ט' ומי שאוחז במדרגה זו. עד. שהמעשה הוא רע ובנתו טוב.

תמוז

א תמוז תורה יט' (השממות השיכים לתורה הזאת). עד. אמר אל הכהנים סימן כ'.
 ב תמוז תורה כ' פרקא תליתאה דספרא דצניעותא. עד. הינו קדם הדרוש.
 ג תמוז תורה כ' וזהו שמעיה משה. עד. הכל לפי מעוט הקדשה.
 ד תמוז תורה כ' וזהו: וישלח משה מלאכים. עד. בעזרת ה' יתברך.
 ה תמוז תורה כא' פרקא רביעאה דספרא דצניעותא. עד. ר"ת של ת' כלם ש' בעת י'מים.
 ו תמוז תורה כא' אות ח' ובשארם לומד תורה. עד. (מסימן כ' עד כאן-לשון רבנו ז"ל).
 ז תמוז תורה כא' [פרוש. כי מבואר לעיל וכו'. עד. כי עקר הגאולה-על ידי הדעת.
 ח תמוז תורה כא' ודע שגם לעתיד. עד. לשמר ולעשות ולקיים].
 ט תמוז תורה כב' פרקא חמישאה דספרא דצניעותא. עד. הן יתן בקולו קול עוז.
 י תמוז תורה כב' אות ה' וצריך כל אדם לרחם מאד. עד. ירושלים קריה נאמנה כנ"ל.
 יא תמוז תורה כב' אות ט' ולבוא לעזות דקדשה. עד. כי הוא בבחינת תחילה כנ"ל:
 יב תמוז תורה כב' וזה בחינות אב ובן. עד. יהי רצון שתבנה עירך וכו' כנ"ל.
 יג תמוז תורה כב' וזה פרוש אלעזר ועירא. עד. רזין עלאין הגנוזים בסבי דבי אתונה.
 יד תמוז סבי דבי אתונה. תורה כג' אימה לן מלי דכדיבי. אמר לחו: עד. בחינת חומי השני.
 טו תמוז תורה כג' אות ד' וזה בחי' מזוזה. עד. שם ובתקון ג' הנ"ל באר היטב.
 טז תמוז תורה כג' זאת התורה היא לשון רבנו ז"ל. עד. התורה הזאת עם עוד קצת הקדמות.
 יז תמוז תורה כד' אמרו ליה: אמצעותא דעלמא היכא. עד. זה בחי' כתר.
 יח תמוז תורה כד' אות ח' וכשעושה ומתקן. עד. וזהו: מושחו. הינו המדידה לכלות אותם.
 יט תמוז תורה כה' אמרו ליה: אחוי לן מנא וכו'. עד. אבל אחר כך נעלם החן כנ"ל.
 כ תמוז תורה כה' וזהו שאמרו סבי דבי אתונה. עד. ולא זכיתי להבין כונתו בזה.
 כא תמוז תורה כו'. ותורה כז' רציצא דמית בביעותה. עד. שמצרה לישראל. הם ושלום.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

כב תמוז תורה כח' בני לן ביתא באורא דעלמא, עד, עין היטב ותבין פלאות.
 כג תמוז תורה כט' האי גברא דאזל בעי אתתא, עד, על ידי תיקון הברית כנ"ל.
 כד תמוז תורה כ"א אות ה' וכוה תלוי פרנסה בלי מרח, עד, ונוולים מן לבנון כנ"ל.
 כה תמוז תורה כ"ב אות ט' וזה בחי' משא ומתן באמונה, עד, כמובא בכוונות עין שם והבן.
 כו תמוז תורה ל' מישרא דסכינא במאי קמלי ליה, עד, שחורה אני ונאווה כנ"ל.
 כז תמוז תורה ל"א אות ד' ולבוא להשכל התחתון הזה, עד, שמתקבצין לתוך הרגלים כנ"ל.
 כח תמוז תורה ל"ב אות ז' ועקר התגלות החסד הנ"ל, עד, כי ידע על ידי הקול כנ"ל.
 כט תמוז תורה לא' אמרו לן: אית בירא בדברא, עד, כי עקר הנפש מהדבור.

אב

א אב תורה לא' אות ח' וזהו: יש הכל אשר נעשה וכו', עד, מזה בעצמו נתהווה הנפש היתרה.
 ב אב תורה לא"ו וזה בחינת: נקדות הכסף, עד, ונצטרפו האותיו' כנ"ל.
 ג אב תורה לא"ז וזה שכתוב: תורי זהב, עד, אשר יש צדיקים וכו', עין שם והבן:
 ד אב תורה לא"ח שלמות כל הדברים היא האמונה, עד, ועלו בחר ציון מושיעים. אמן כן יהי רצון.
 ה אב תורה לב' א-דני שפתי תפתח, עד, שעל בחי' עצמה נמתקת.
 ו אב תורה לג' מי האיש החפץ חיים, עד, וכל נתיבותיה שלום.
 ז אב תורה לד' והתורה יש בה שני בחי', עד, ורמיזותיו הנוראים והנפלאים.
 ח אב תורה לה' ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וכו' כתיב חרפה שברה לבי, עד, כתבם על לוח לבך.
 ט אב תורה לו' ובשחלב הינו בחי' ואו בחי' לוחות, עד, והוא מקבל ממנה.
 י אב תורה לה"א אשרי העם ידעי תרועה וכו' דע כי תשובה, עד, חכמת אדם תאיר פניו.
 יא אב תורה לה"ב אות ו' גם יש כמה בחי' בשנה, עד, על ידי אחד עשר סממני הקמרת.
 יב אב תורה לו"ב בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי, עד, כך הוא השגתו.
 יג אב תורה לו"ג אות ו' וזה הוא כלל גדול, עד, משמע ברצונו לקח.
 יד אב תורה לו"ד דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד, עד, אין כבוד אלא תורה.
 טו אב תורה לו"ה אות ' וזהו: הזהרו בורדין כרבי יהודה, עד, תמיד עיני ה' אלקיך בה.
 טז אב תורה לה"ג מרכבת פרעה וחילו ירה בים, עד, על ידי התורה, כפרוש רש"י.
 יז אב תורה לה"ד אות ה' וכשמעלה הדבור לשרשו, עד, שנמשך עליהם גם כן יראה.
 יח אב תורה לה"ה אות ו' ומשה זכה לאור התפילין, עד, הם ארבע פרשיות:
 יט אב תורה לה"ו וזה פרוש: אם תשיב משבת רגלך, עד, אשרי הזוכה להשיגם).
 כ אב תורה לט' ונתתי עשב, ותורה מ' איתא בעשרה מאמרות, עד, וכשאינ קמח אין תורה.
 כא אב תורה מא' הנה איתא בעין חיים, עד, ה' צבאות הם נצח והוד.
 כב אב תורה מב' וירא בצר להם ותורה מג' דע כי הדבורים, עד, מידי הרהור לא יצאנו.
 כג אב תורה מד' מה שמכין כף אל כף, עד, וכן היה דרכו כמה פעמים, ולא ידעתי מעמו).
 כד אב תורה מה' מחאת כפים בתפלה ותורה מו' מחאת כף בשעת התפלה, עד, מפיו דעת ותבונה.
 כה אב תורה מז' ואכלתם אכול ושבו, עד, נעשה מופתום ופלאות.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץ

כו אב תורה מז' גם זאת התורה כתבתי, עד, אזי: ונתתי עשב.
 כז אב תורה מח' על אשר מעלתם בי וכו', עד, מבח מעשיו כנ"ל.
 כח אב תורה מט' לשמש שם אהל בהם, עד, וזה יחודא עלאה ויחודא תתאה.
 כט אב תורה נ"א אות ה' וזה בחי' השיר שיתער לעתיד, עד, נעשה מדלתין ההין.
 ל אב תורה מט' וזה פרוש: לשמש שם אהל בהם, עד, קענין עפים האפין.

אלול

א אלול תורה נ' הצילה מחרב נפשי, עד, על הדבר שאין משתנה, כמובא.
 ב אלול תורה נ"א אמר רבי עקיבא, עד, וכן באמצעותו, והבן היטב.
 ג אלול תורה נב' רבי חנינא בן חנינאי אומר, עד, הרי זה מתחייב בנפשו.
 ד אלול תורה נג' עקר הולדה תלוי בה"א, עד, שהוא בחי' ה"א, וזה להוליד.
 ה אלול תורה נד' ויהי מקץ שנתים ימים, עד, נוטה שמים כיריעה כנ"ל.
 ו אלול תורה נה' אות ג' והמון-עם, עד, הנאמר בדוד, שהוא משיח.
 ז אלול תורה נז' וזה שאמר אבא שאול, עד, ונפל לשכחה.
 ח אלול תורה נח' ועתה בוא וראה מה טוב ומה נעים, עד, בזה העולם כנ"ל.
 ט אלול תורה נט' וזה: ויהי מקץ שנתים ימים, עד, כדי להנצל מבח המדמה כנ"ל.
 י אלול תורה נ"א איתא בגמרא אבא שאול אומר, עד, וצדקתך לישרי לב כנ"ל.
 י"א אלול תורה נ"ב אות ה' וזהו בחי' עפר ואפר, עד, אם יוכל להתגרות בו ולשיצאה לו.
 י"ב אלול תורה נ"ג וזהו שאמר אבא שאול, עד, שגרמו לכפילת הנשימה.
 י"ג אלול תורה נ"ד וביום הכבורים, עד, בכחי' הסתרה שבתוך הסתרה כנ"ל.
 י"ד אלול תורה נ"ה וזה פרוש: ובכל יום ויום, עד, חלב חמים ישביעך.
 י"ו אלול תורה נ"ז אות ז' וזה בחי' שבועות, עד, שהוא רפואה להעני כנ"ל.
 י"ז אלול תורה נ"ח אות ט' ולבוא למחלקת לשם שמים, עד, הכל כנ"ל.
 י"ח אלול תורה נ"ט שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא, עד, ומתקנין בחי' הידים כנ"ל.
 כ"א אלול תורה ס' אות ב' ולהקים אמונה הנפולה, עד, וכל זה מענג שבת הנ"ל.
 כ"ב אלול תורה ס"א אות ז' ודע שלבטל ולהכניע האויבים, עד, נמסרה התורה לדרשה כנ"ל.
 כ"ג אלול תורה ס"ב איתא בזהר בראשית, עד, שנופלים בגדלות, חס ושלום.
 כ"ד אלול תורה ס"ג מי שמתחיל תמיד, עד, והבנתי, שהיה לו כונה בזה, וה' יודע בונתו.
 כ"ה אלול תורה ס"ד האדרא רבה קדישא פתח רבי שמעון, עד, שעל ידו באים להבוננות כנ"ל.
 כ"ו אלול תורה ס"ה אות ד' ושלמות היראה, עד, כי כל הפנים וכל החסדים מקבלין משם.
 כ"ז אלול תורה ס"ו אות ז' וכשעוסק לעורר בני אדם, עד, בחי' התגלות היראה כנ"ל.
 כ"ח אלול תורה ס"ז וזה פרוש: אמר רבי יוחנן, עד, ובעל כנפים יגיד דבר, הכל כנ"ל.
 כ"ט אלול תורה ס"ח חדי רבי שמעון ואמר, עד, ששם כל עצתם.
 כ"י אלול תורה ס"ט אות ה' אך מי שכבר נשקע, עד, על כסה אור כנ"ל.
 כ"כ אלול תורה ס"י ויסב אלקים את העם, עד, כשמקרבין אצלה בני-אדם שלא היו מקרבין לה.
 כ"ג אלול תורה ס"יא אות ו' וכשהאמונה כל כך בשלמות, עד, ולבוא להצדיק בכל פעם מחדש.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץתשרי

- א תשרי תורה סג' סוד כונת המילה, עד, שארי בחבורא וסים בפרודא.
- ב תשרי תורה סד' ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה, עד, אפילו של הלל הפנוי כנ"ל.
- ג תשרי תורה סה' ויאמר בעז אל רות, עד, ועל כן מטבעה לסתם העינים בשעת יסורין כנ"ל.
- ד תשרי תורה סו' והנה באמת בשעת במול, עד, שהיא בחי' אצבע אלקים.
- ה תשרי תורה סו' ויהי נא פי שנים ברוחך אלי, עד, גם אינו יודע להוציא מכה אל הפעל).
- ו תשרי תורה סו' אות ב' כי קדם שמוציאין מכה אל הפעל, עד, פותח את ירך כנ"ל.
- ז תשרי תורה סו' אות ג' ולהוציא מכה אל הפעל, עד, דבור של שבת בתוך הדבור של הל כנ"ל.
- ח תשרי תורה סו' וזהו בחי' א-ל הויה ביצירה, עד, ממילא נשבר המניעה.
- ט תשרי תורה סו' וזה בחי' ט' נקדין, ט' רקיעין, עד, איך כל התורה הזאת מרומזת במאמר זה.
- י תשרי תורה סו' ויבן ה' אלקים את הצלע אשר לקח וכו', עד, כנ"ל (והשאר לא באר).
- יא תשרי תורה סו' כל הנפשות תאכיל ומתאווים לממון, עד, אמן כן יהי רצון.
- יב תשרי תורה סו' דע, שהגזול את חברו ממון, עד, בחי' למודי ה' הנ"ל.
- יג תשרי תורה סו' ודע, שלפעמים אף שנוטל ממנו ממון, עד, וזה: כי שנא שלח.
- יד תשרי תורה סו' ודע שעל ידי צדקה, עד, עין שם היטב.
- טו תשרי תורה ע' ויהי ביום השמיני, עד, ראש השנה למלכים כנ"ל.
- טז תשרי תורה עא' דע שקשה מאד, ותורה עב' לפעמים בא לאדם, עד, לא היה רק בכחי' זו כנ"ל.
- יז תשרי תורה עב' ועל-כן מי שיש עליו דינים, עד, ויתן לו עצה נכונה על כל דבר כנ"ל.
- יח תשרי תורה עג' כי תעבור במים אתך אני, עד, תראה שתעשה הכלי שנקראת "אני" כנ"ל.
- יט תשרי תורה עד' רומה על השמים אלקים, עד, על כל הארץ כבודך, שנתגלה כבודו.
- כ תשרי תורה עד' זאת התורה שבסימן זה לא שמעתי מפיו הקדוש, עד, אזי נתגלה כבודו כנ"ל.
- כא תשרי תורה עה' יברכנו אלקים, עד, חכמות בחוץ תרנה.
- כב תשרי תורה עה' גם זאת התורה וכו' יברכנו אלקים, עד, גם זה לא הבנתי כלל).
- כג תשרי תורה עו' ויהי אחר הדברים האלה, עד, שממדה זאת בא לשכל צח כנ"ל.
- כד תשרי תורה עז' והיה ה' למלך, ותורה עח' ויתן עז למלכו, עד, והבן הדברים למעשה).
- כה תשרי תורה עט' במח בה' ועשה טוב, עד, אל יצא איש ממקומו כנ"ל.
- כו תשרי תורה פ' ה' עז לעמו יתן, עד, שצריכין להתפלל במסירת נפש).
- כז תשרי תורה פא' עלו זה כנגב ועליתם את החר, עד, הנקרא הר כנ"ל.
- כח תשרי תורה פב' הנעלבים ואינם עולבים, פג' מתן כסתר יכפה אף, עד, [והוא פלאי].
- כט תשרי תורה פד' איתא בגמרא: במה הארכת ימים, תורה פה' פוסעים בו פסיעה קמנה, ותורה פו' פוסעים בו פסיעה קמנה, עד, שבעת הימים כנ"ל.
- ל תשרי תורה פו' תתן אמת ליעקב, תורה פח' המכסה שמים בעבים, תורה פט' ותחסרהו מעט מאלקים, תורה צ' אנכי אשמח בה', תורה צא' ויהי ידיו אמונה, תורה צב' על ידי מה שאדם נע ונד, ותורה צג' כל העושה משא ומתן באמונה, עד, ויכול להתפלל בשכל צח.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץ

חשון

- א חשון תורה צד' זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל. תורה צה' כשפרנסו הדור.
ותורה צו' זמם רשע לצדיק. עד. כלומר המחלקת הנ"ל.
- ב חשון תורה צו' אלקים אל דמי לך. תורה צח' הענין מה שנאמר. תורה צמ' ואתחנן אל ה'.
ותורה ק' הנה הצדיקים אשר בכל דור ודור. עד. לפי שגדלה תורתו מאד כנ"ל.
- ג חשון תורה קא' בקרב עלי מרעים. עד. כי זכה לאנפין נהירין כנ"ל.
- ד חשון תורה קב' אתה תהיה על ביתי. תורה קג' איתא בגמרא כל המונע הלכה. ותורה קד'
איתא במדרש: בשביל שאמר משה לבני נד. עד. חלק בארץ גם כן.
- ה חשון תורה קה' עזי וזמרת י-ה. עד. ובודאי יהיה לנו ישועה בשלמות אמן אמן.
- ו חשון תורה קו' אשרי משכיל אל דל. תורה קז' כי תצא למלחמה. תורה קח' זכחי אלקים
רוח נשברה. עד. להתקרב אליו יתברך.
- ז חשון תורה קט' יש הבל אשר נעשה על הארץ. ותורה קי' לא ימוש ספר התורה הזה מפיד.
עד. אינו תופס מקום. ודוק.
- ח חשון תורה קיא' ראש בני ישראל. ותורה קיב' צהר תעשה לתבת. עד. תקימם באמת כנ"ל.
- ט חשון תורה קיג' ויש בכלל דברים הנ"ל. עד. ולהתקרב אליו יתברך תמיד אמן.
- י חשון תורה קיד' ונפרעין מן האדם. תורה קיד' המכסה שמים בעבים. תורה קמו' ויעמד העם
מרחק ותורה קמו' הנותן צדקה נצול מעברות. עד. אמן בן יהי רצון.
- יא חשון תורה קיז' הענין שקשה לישון במוצאי שבת. תורה קיח' בשלומד איזה דבר.
תורה קיט' הנכנס לבקר את החלה. ותורה קכ' הענין מה שצריכין
לנסע לצדיק. עד. שזה הכתר נשאר להם לישראל כנ"ל.
- יב חשון תורה קכא' אז אמרתי. תורה קכב' וגם נצח ישראל לא ישקר. תורה קכג' העקר והיסוד
שהכל תלוי בו. תורה קכד' שיר מזמור למנצח. תורה קכה' ויאמר משה אכלוהו
היום. קכו' בזהר וכו'. תורה קכז' הבגדים וכו'. תורה קכח' איתא בגמרא.
עד. מן הצד בלאחר-יד.
- יג חשון תורה קכט' ארץ אוכלת יושביה. תורה קל' כל הגדול מחברו. תורה קלא' צריך
להתירא ולפחד מן הכבוד. תורה קלב' יש צדיק. עד. שרשי אילנא.
- יד חשון תורה קלג' וארח צדיקים כאור נגה. תורה קלד' עבודה גדולה לומר תורה. עד.
ולפלס דבוריו כנ"ל.
- טו חשון תורה קלה' כי אקה מועד אני מישרים אשפט. עד. שחתך המ"ם לשני דלתין. והבן.
טז חשון תורה קלו' אל תדין חברך. תורה קלז' חלקי ה' אמרתי. תורה קלח' לך אמר לבני.
תורה קלט' צדק לפניו יהלך. תורה קמ' ביד כל אדם יחתום. עד. וצדיק
הוא מאן דנמר ברית.
- יז חשון תורה קמא' אם יזכה שירגיש באמת. תורה קמב' מי שאי אפשר לו ללמד כלל.
תורה קמג' מעלת המקבל עצה מחכמי הדור. עד. משפט שלמעלה.
- יח חשון תורה קמד' אין אדם מת וחצי תאותו בידו. תורה קמה' אין אדם מת וחצי.
תורה קמו' עדות ה' נאמנה. תורה קמו' בשם שמי שהוא עוות פנים.
תורה קמח' מדת היראה בעצמה. עד. עד אין סוף כנ"ל.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

י"ט חשון תורה קמט' חצות לילה אקום, תורה קנ' דמות דיוקנו של אביו ראה, תורה קנא' סגלה לזרע של קימא, תורה קנב' כשבא נשמה קדושה לעולם, עד, כי הכל אחד עם הנ"ל.

כ חשון תורה קנג ענין קבלת פני תלמיד חכם, תורה קנד' דע כי יש יראות נפולות, עד, באריכות.

כא חשון תורה קנה' עצבות הוא מדה רעה מאד, עד, הינו קריאה שמע שהוא אמונה, כב חשון תורה קנו' לב מהור ברא לי וכו', תורה קנז' אם יתדבק עצמו, תורה קנח' כמה בני אדם ספרו, עד, רק ממקום אחר.

כג חשון תורה קנמ' דע שיש אמצעי, עד, מקרא מן התורה, כד חשון תורה קס' הדפק דופק, תורה קסא' המחלקת מגביה, תורה קסב' בימי המגיד, תורה קסג' לפעמים מנח הדבור, עד, "ויסב אלקים", בסיומן סב'.

כה חשון תורה קסד' לענין ספורי דברים של הצדיק האמת, תורה קסה' ואהבת לדעך כמוך, אני ה', תורה קסו' כשהעולם אצל הצדיק, תורה קסז' דע והאמן, תורה קסח' כשבא לאדם גדלות, תורה קסמ' והיה עקב תשמעון, עד, לשמר את הברית קדש כנ"ל.

כו חשון תורה קע' ה' מה רבו צרי, תורה קעא' ורבים מישני אדמת עפר יקיצו, תורה קעב' כל החסרונות שיש לאדם, תורה קעג' על ידי הכתב, קעד' כשהדינין חס ושלום, תורה קעה' עקר מעלת הבכיה, עד, נמתק הבכיה והבן, כז חשון תורה קעז' צריך האדם למהר מאד, תורה קעז' ויאמר ה' סלחתי כדברך, עד, באור הדברים האלה.

כח חשון תורה קעח' דע כי צריך דוקא ודוי דברים, עד, וקול זמרה כנ"ל.

כט חשון תורה קעט' דע שכנגד כל מיני מחלקת, עד, תענו וכו' כנ"ל.

ל חשון תורה קפ' בענין סגלת הפדיון, תורה קפא' כשמתקשרים בקשר וכו', תורה קפב' דע שכל מה שהעולם מדברים בספירה, תורה קפג' דע שהצדיקים שבדור הם יושבים בעיגול, תורה קפד' כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, עד, כמבואר בכתבים, והבן):

[בחדש חשון של כמ' יום קוראים שיעור של יום כמ' ויום ל']

סדר לימוד לכל השנה בלמורה"ץבסלו

- א כסלו תורה קפה' איתא בזוהר, תורה קפו' מה שמספרין מופתים. תורה קפו' ולך ה' החסד. תורה קפח' דע שצריך לנסע להצדיק. תורה קפט' צריך לזרז מאד מעצבות ועצלות, עד, כמובא בספרים
- ב כסלו תורה קצ' ויענו כל העם. תורה קצא' דע שאפשר, עד, הכל הוא בלב כנ"ל.
- ג כסלו תורה קצב' דע שדבור אמת, עד, הוא נאה ועליון אצל התחתון.
- ד כסלו תורה קצג' דע שהמחשבה יש לה תוקף גדול. תורה קצד' מי שרוצה כבוד, תורה קצה' בצר הרחבת לי. תורה קצו' וכשאתה מתפלל, תורה קצז' דע שלשון הרע של העולם, תורה קצח' כשאחד צועק לה' יתברך, תורה קצט' דע שיש המתקה, תורה ר' המעם שהצדיקים, תורה רא' מרמו בתרגום, תורה רב' כל מי ששכלו, תורה רג' מספורי דברים, תורה רד' מעלת הצדקה ידוע, עד, אך לא זכינו לכתב כי אם דברים אלה.
- ה כסלו תורה רה' תקון למקרה לילה ר"ל, תורה רו' תעיתי כשה אובד, עד, מצותיך לא שכחתי. ו כסלו תורה רז' כל הדבורים הם בחי' גבורות, תורה רח' צופה רשע לצדיק ומבקש וכו'.
- תורה רט' תפלות כנגד תמידין תקנום, תורה רי' על ידי משא ומתן באמונה, תורה ריא' מה שהעולם נוסעים על ראש השנה, תורה ריב' זה בחי' מחאת כף, עד, מסטרא דצדיק.
- ז כסלו תורה ריג' דע שיש שם, תורה ריד' בחרות הראשונים, תורה רמו' דע שיש עשרים וארבעה, תורה רמז' דע כי הפלוסופים, עד, והאפקורסים.
- ח כסלו תורה ריז' ז' ברו ת'זרת מ'שה, תורה ריח' דע שלפעמים, תורה ריט' בצע אמרתו, עד, ושפלות כנ"ל.
- ט כסלו תורה רכ' דע כי יש, תורה רכא' על ידי שנותנין מעשר, תורה רכב' צריך תמיד להיות בשמחה, תורה רכג' כשהצדיק, תורה רכד' אפלו הרחוקים מן הצדיק, תורה רכה' דע כשהראה בשלמות, עד, מצפופי דבורים כנ"ל.
- י כסלו תורה רכו' מה שהרשעים על פי רב מוזרים, תורה רכז' שמעתי בשמו, תורה רכה' דע כשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה, תורה רכט' דע שיש עצים, תורה רל' דע מי שיש לו ענים לראות, תורה רלא' בשעה שאומרים, עד, כן יהי רצון.
- יא כסלו תורה רלב' בשעה שאומר, תורה רלג' כשמתגברים על האדם, תורה רלד' דע שספורי מעשיות מצדיקים, עד, והנה קמה אלמתי.
- יב כסלו תורה רלה' דע שמי שהולך ונחלק ונופל, תורה רלו' מי שנוהג רבנות בבשרות, תורה רלז' עקר הנגון, תורה רלח' כששני אנשים, תורה רלט' על ידי מחלקת, עד, והוא שלהובא דנורא.
- יג כסלו תורה רמ' כל ההשפעות וכל הדברים הם באים רק מהצדיק האמת, תורה רמא' כשיש דינים חס ושלום עד, ובודאי אחר כך הקל הדינים מעליהם.
- יד כסלו תורה רמב' דע שיש בחינת, תורה רמג' דע שיש צדיק גדול מאד, תורה רמד' מי שהוא מערב בין העכו"ם, תורה רמה' דע שיש חדרי תורה, עד, כאלו לא התחיל להשיג כלל מימיו.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץ

זו כסלו תורה רמו' לפעמים צריך האדם, תורה רמו' איתא בזהר הקדוש, תורה רמח' דע שספורי מעשיות מצדיקים, תורה רמט' עקר הגבורה, תורה רנ' דע שכל מיני צער, עד, ויסורי' כנ"ל.

זו' כסלו תורה רנא' דע שעל ידי מלחמות, עד, ונתבטלין כל הכפירות כנ"ל.
 זו כסלו תורה רנב' כשיש אחדות בין הצדיקים, תורה רנג' דע שמעוז שנה, תורה רנד' עינים הם דברים עליונים, תורה רנה' כשהאדם הוא מאמין בהצדיק, תורה רנו'
 שם "אתה" מסגל, תורה רנז' כי תבא בכרם רעך, תורה רנח' כשיש מחלוקת על האדם, תורה רנמ' כשאדם מתבודד, תורה רס' השם הוא הנפש, תורה רסא' כשנופל אדם ממדרגתו, תורה רסב' דע שעל ידי התחדשות התורה, עד, ושקוי בכבי מסכתי כנ"ל.

יה כסלו תורה רסג' דע שחלי הקדחת, תורה רסד' צדקה היא תקון הברית, תורה רסה' מעם של שבירת כלי חרם, תורה רסו' מעם שמיתות בהמות וחיות, עד, ויבן לו בית וכו' כנ"ל.

יז כסלו תורה רסז' שבועות הוא רפואה להראה, תורה רסח' כשאין האדם מסתכל על התכלית, תורה רסט' מדירת הצדיק, תורה רע' כמו שיש התעוררות, תורה רעא' צריך שיהיה לאדם עזות דקדושה עד, בזה כנ"ל.

כ כסלו תורה רעב' היום אם בקולו תשמעו, תורה רעג' דע שיש בנים, תורה רעד' דע שיש רשעים, תורה רעה' דע שכל מצוה ומצוה, תורה רעו' דע כי אכילת שבת, עד, רק הוא לברך כנ"ל.

כא כסלו תורה רעז' דע כשיש מחלוקת על האדם, עד, שתי פעמים ש"ך כמובא.
 כב כסלו תורה רעח' דע שעל חליף טוב, תורה רעט' דע שיש שאומרים תורה, תורה רפ' דע מי שצריך לדון, תורה רפא' אפלו אדם פשוט, עד, אפלו אדם פשוט כנ"ל.
 כג כסלו תורה רפב' דע כי צריך, עד, תם ונשלם ספר ראשון, תחלה לאל אחרון וראשון: כד כסלו ואלה מוסף על הראשונים, תורה רפג' (שמעתי בשמו, תורה רפד' שמעתי בשמו שהוכיח וכו') תורה רפה' מעמה כי טוב סחרה, תורה רפו' (שמעתי משמו מכבר מה וכו'), ברוך הנותן ליעף כח, עד.

חזק חזק ונתחזק.

כה כסלו, הקדמה, עד, יחיד בעולם כנ"ל, ליקומי מוהר"ץ תנינא.

תורה א' תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, עד, התלויה בלב כנ"ל.
 כו כסלו תורה א' אות ה' ולתקן שלש מדות, עד, שיוצאין משלש עבודות הנ"ל.
 כז כסלו תורה א' וזהו בחינת: ויאמר אם שמע וכו', עד, ואין לנו עתה עסק בזה.
 כח כסלו תורה ב' ימי הנוכה הם ימי הודאה, עד, נכון כסאך מאז.
 כט כסלו תורה ב' והאמת מאיר ברבוע הדבור, עד, נתגלה אחדותו הפשוט יתברך למעלה.
 ל כסלו תורה ב' וזה בחינת מעשה דרבי אליעזר הגדול, עד, מסגל למקשה לילד כנ"ל.
[בחדש כסלו של כט' יום קוראים שיעור של יום כט' ויום ל']

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץמבט

א מבט תורה ג' כשחלה רבי אליעזר הגדול, עד, שהוא בחי' ירפא בצירי בני"ל.
 ב מבט תורה ד' וביום הבכורים, בהקריבכם מנחה חדשה לה', עד, כששופע חסדו בני"ל.
 ג מבט תורה ד' אות ד' אך צריך לקבל החסד בהדרגה, עד, וזה בחי' זקן ונשוא פנים.
 ד מבט תורה ד' אות ט' וצדקה מועיל לזה, עד, כנגד מצח הנחש בני"ל.
 ה מבט תורה ד' וזה פרוש: רב יהודה הנדואה משתעי, עד, על ידי התגלות הרצון בני"ל.
 ו מבט תורה ד' אות יב' וזה בחי' רפואות, עד, ורעו צאנכם וכו' בני"ל.
 ז מבט תורה ה' תקעו בחדש שופר וכו', עד, כשחר אורך וכו' בני"ל.
 ח מבט תורה ה' אות ג' ולדלות ולגלות מים הנ"ל, עד, מתגבר חס ושלום תאוה זו בני"ל.
 ט מבט תורה ה' אות ז' ולהנצל מזה הוא על יד, עד, חלום על ידי מלאך בני"ל.
 י מבט תורה ה' אות י' אבל יש גם להמאכלים, עד, על ידי שנעשה עיוות המשפט בני"ל.
 יא מבט תורה ה' אות יב' ואזי כשבא מומאה הנ"ל, עד, ומתלמידי יותר מכולם.
 יב מבט תורה ה' ועקר זמן הקבוץ הוא בראש השנה, עד, ונתתקנין כל הבחי' הנ"ל.
 יג מבט תורה ה' אות טז' וזהו בחי' הראה, עד, נעשה תקון המשפט.
 יד מבט תורה ו' על ידי זעה טובה, תורה ז' ויהי מקץ שנתים ימים, עד, גם התלמיד הוא בחי' בן.
 טו מבט תורה ז' אות ה' אמנם מי שרוצה לדבר, עד, שיש להצדיק וכו' בני"ל.
 טז מבט תורה ז' אות ח' גם זה החכם-הדור הנ"ל, עד, מלא כל הארץ כבודו בני"ל.
 יז מבט תורה ז' אות ט' וצריך לכלל העולמות, עד, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון.
 יח מבט תורה ז' וזהו: כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם, עד, יראה על זה שמעין בהחידוש.
 יט מבט תורה ז' וזה פרוש: מעשה ברבי אליעזר, אשרי העם שככה לו וכו':
 כ מבט תורה ח' תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, עד, נותן ריח טוב בהנשמות בני"ל.
 כא מבט תורה ח' אות כ' אך לבוא לזה, עד, שהוא בחי' גרים בני"ל.
 כב מבט תורה ח' אות ד' וזה בחי' רעמים, עד, העם היושב בה נשוא עין בני"ל.
 כג מבט תורה ח' אות ז' ועל ידי התפשטות הנבואה, עד, להגיד בבקר חסדך וכו' בני"ל.
 כד מבט תורה ח' אות י' וכשיהיה חידוש העולם לעתיד, עד, שהוא בחי' משיח בני"ל.
 כה מבט תורה ח' אות יא' וזה בחי' ראש השנה, עד, שהוא מזונא דנשמתא בני"ל.
 כו מבט תורה ח' וזה פרוש מאמר רבותינו זכרונם לברכה, עד, כל הבחינות הנ"ל.
 כז מבט תורה ט' אל אשר יהיה שמה הרוח, תורה י' מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך,
 תורה יא' דע כשהאדם מתפלל, עד, המתחיל בדף א' עין שם).
 כח מבט תורה יב' כשהאדם הולך אחר שכלו, עד, ולא זכינו לשמע באור כל זה):
 כט מבט תורה יג' כשחולקין על האדם, תורה יד' רבים לוחמים לי מרום, תורה טו' אלו
 המתפארים עצמן בשקר בגדולות ונפלאות, עד, ונצולין הצדיקים בני"ל.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץשבט

- א שבט תורה מז' הקשו: מפני מה כשהאדם מבקש פרנסה. עד. ומשביע לכל חי רצון. תורה יז' צריך להזהר מאד להיות שמת. תורה יח' סכנה גדולה להיות מפרסם. עד. רחמנא לצלן.
- ב שבט תורה יט' עקר התכלית והשלמות. עד. ועין בהשמטות מזה).
- ג שבט תורה כ' על ידי המחלקת שיש בעולם. תורה כא' כשמחדשין חדושי תורה. תורה כב' בענין ההכנעה מועים העולם הרבה. תורה כג' בענין השמחה. עד. בעל כרחם כנ"ל.
- ד שבט תורה כד' מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. תורה כה' ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. עד. מזה נעשה שעשועים גדולים למעלה.
- ה שבט תורה כו' צריך להרחיק משכרות. תורה כז' מי שהוא פרנס חדש. תורה כח' דע שיש חלוקים בן התורות. תורה כט' כשארע שאלה בבית האדם. תורה ל' כשבא ספר חדש לעולם. עד. שמנן עליהם כנ"ל.
- ו שבט תורה לא' על ידי הנגינה. תורה לב' יש צדיקים גנוזים. עד. להתקרב אליו יתברך. אמון: ז שבט תורה לג' ויחד יתרו על כל הטובה וכו'. תורה לד' ויחד יתרו על כל הטובה. עד. כל המצוות ביחד כנ"ל. תורה לה' לומדי תורה. תורה לו' תכף שנעשה ספר. עד. הם מחפים וכו'.
- ח שבט תורה לז' ממתים ירך ה' ממתים מחלד וכו'. תורה לח' לפעמים הגדול הולך ונוסע לקטן. עד. להאור או להפך וכו'.
- ט שבט תורה לט' לכו חזו מפעלות ה'. עד. (כל זה שייך לסימן למ).
- י שבט תורה מ' מי שיודע מארץ ישראל. עד. מאחר שהיא כפולה (ולא סיים).
- יא שבט תורה מא' לפעמים ה' יתברך. תורה מב' כ' א'ני י' ר'ופאך. תורה מג' על יד חלישות הלב. תורה מד' האמונה תולה בפה של אדם. תורה מה' בענין בני אדם. עד. שממנו יונקים הכל כמובא.
- יב שבט תורה מו' מסירת נפש יש לכל אחד. תורה מז' סכנה גדולה לומר תורה. עד. ויום הכפורים.
- יג שבט תורה מח' כשאדם נכנס בעבודת השם. עד. שהוא דבר גדול מאד.
- יד שבט תורה מט' לפי גדולת השם יתברך. תורה נ' המחשבה ביד האדם. תורה נא' היצר הרע נוקש באדם. תורה נב' מה שקשה קשיות על הצדיקים. עד. אם כן היה. הם ושלום. דעתו בדעתנו.
- מו שבט תורה גן' גדל יקרת המחשבה נודע לי עתה. תורה נד' הבחירה ביד האדם. תורה נה' רוח העולם הזה אין לשער. תורה נו' כשיש להאדם לב. תורה נז' דע כשצדיק גדול אמיתי. תורה חן' יש בני אדם שאומרים. תורה נט' יש זריו ונשכר. עד. גם בפסוק וידבר וכו'.
- מז שבט תורה ס' כשיש מלחמות בעולם. עד. שלמד תורה לתלמידים שאינם מהוגנים. יז שבט תורה ס' ואם לאו. אני אומר וכו'-. עד. על ידי שהוא יאמר תורה כנ"ל.
- יח שבט תורה סא' השם יתברך הוא למעלה מהזמן. עד. למעלה בשכל הנבוה כנ"ל.

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץ

יט שבט תורה סב' אלה מסעי בני ישראל. תורה סג' דע כי יעקב אבינו. עד. מגדולי הארץ כנ"ל.

כ שבט תורה סד' מה שאנו רואים. תורה סה' כששמקנאין קנאת ה' צבא'ות. תורה סו' הצדיק הוא מכרה לעשות תשובה. עד. נגדל שם ה' כנ"ל.

כא שבט תורה סז' בראשית-לעיני כל ישראל. עד. ארבעה יסודות כנ"ל.

כב שבט תורה סח' ובשביל זה נקראים הצדיקים. עד. על ידי שבת כנ"ל.

כג שבט תורה סט' וזהו: בראשית. עד. הוא מרחל וכו' כנ"ל.

כד שבט תורה סך' עקר שלמות הצדיק. תורה סמ' מה שנוהגין לתן ברכה. תורה ע' כל מי שגדול יותר. עד. כי מבקשו היה רחוק מחמת גדלתו.

כה שבט תורה עא' דע כי יש מוחין של ארץ ישראל. עד. כי עקר התגלות הכבוד על ידי בני אדם.

כו שבט תורה עב' ודע כי מוחין של ארץ ישראל. עד. (דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום (משלי ג)-נ"ל)

כז שבט תורה עג' דע שלראות את עצמו עם הצדיק האמת. עד. בפני אלף אנשים. וכן כלם.

כח שבט תורה עד' כי יש בחי' רוח בכל אחד ואחד. עד. על ידי ההסתכלות לכד כנ"ל.

כט שבט תורה עה' ועל ידי זה נעשה תשובה. עד. יהיה רק להשפלות של כל אחד כנ"ל.

ל שבט תורה עו' וזה שכתוב: סלע ישכון ויתלנן. עד. שהוא עקר החיים ועקר התענוג של עולם הבא כנ"ל.

אדר

א אדר תורה עג' מי שרוצה לזכות בתשובה. תורה עד' אחר פורים קורין פרשת פרה. תורה עה' הסתכלות פני הצדיקים. תורה עו' ישראל הם נעשים אדונים לבעליהם. עד. וקרקסאות כנ"ל.

ב אדר תורה עז' דע שכל אחד מישראל. עד. שכינה מדברת מתוך גרונו כנ"ל.

ג אדר תורה עח' בענין הנהגת הפשיטות של צדיק האמת. עד. ששם נעלמת התורה כנ"ל.

ד אדר תורה עט' ועל כן מכרה הצדיק הגדול. כח מעשיו הגיד לעמו:

ה אדר עוד מצאנו כתב יד ז"ל. תורה עמ' הקל קול יעקב. עד. והבן היטב.

ו אדר תורה פ' איתא בפרק שני מסכת יומא. תורה פא' כשאדם משמח עצמו. עד. הנקראים רגל נתעלים.

ז אדר תורה פב' כי תצא למלחמה וכו'. עד. ובכונות של חדש אלול.

ח אדר תורה פג' על ידי תקון הברית. עד. על ידי כסוי דם באהבה הנ"ל (עיי' בתקון כא).

ט אדר תורה פד' דע שעקר התחברות ודבקות להשם יתברך. תורה פה' אגוויים הנקראים לווים.

תורה פו' דע שעל ידי שהעולם הם מקמני אמנה. עד. מי גרם לצדיקים וכו'.

י אדר תורה פז' דע שכונת אלול הם תקון לפגם הברית. תורה פח' צריך לזהר מאד. עד. ויש בזה רזין גדולים.

יא אדר תורה פט' הדעת משוך כל השדוכים. תורה צ' מעם של שבירת כלי חרם. שני ענינים הנ"ל.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

יב אדר תורה צא' וידבר אלקים את כל הדברים האלה. עד. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
 יג אדר תורה צב' תקון למקרה לילה. עד. במהרה בימינו אמן.
 נשלם ספר למוהר"ן תנינא. תהלה לאל עליון אשר שמים וארץ קנה.
 ואלה מוסיף על הראשונים. תורה צג' שמעתי בשמו. תורה צד' שמעתי מפיו
 הקדוש. תורה צה' לענין התבודדות. עד. ולא יבלבל אמירתו בשביל זה כנ"ל.
 יד אדר תורה צו' עוד אמר לענין התבודדות. תורה צו' עוד שמעתי בשמו. תורה צח'
 עוד אמר לענין התחזקות. תורה צט' אמר. שעקר ההתבודדות. תורה ק'
 ספרו לי שאמר. עד. כמבאר במקום אחר.
 מז אדר. תורה קא' אמר לי שעל ידי אמירת תקון חצות. תורה קב' פעם אחד באתי אליו ז"ל.
 תורה קג' בשעת התפלה. תורה קד' היה אוהב מאוד את העבודות הפשוטות.
 עד. היה מומד זמירות הרבה בכל שבת ושבת ובמוצאי-שבת.
 מז אדר תורה קה' שמעתי מאחד. תורה קו' ראוי להרהר. תורה קז' פעם אחד דבר.
 תורה קח' פעם ספר מענין. תורה קט' ספר עמי מענין קבר הבעל שם
 טוב. תורה קי' שמעתי שאיש אחד שאל אותו. תורה קיא' אחד שאל
 אותו בענין. תורה קיב' לענין התחזקות. תורה קיג' מי שרק מתנוצץ לו
 ה' יתברך. תורה קיד' פעם אחד דברתי עמו ז"ל. תורה קטו' ספר שהיה
 לו התחזקות גדול בעבורתו. עד. רק היה חזק לילך בדרך אחד זמן גדול.
 יז אדר תורה קטז' ספר שכשהיה בארץ ישראל. תורה קיז' מה שמבלבל את האדם. עד. כמובא.
 חי אדר תורה קיח' לענין חדושי-תורה. תורה קיט' דבר עמנו כמה פעמים. תורה קכ'
 אחד מאנשי שלומנו ספר לי. עד. כלולים כל הבונות.
 יט אדר תורה קכא' היה מחזק את אנשיו. תורה קכב' לענין המחשבות זרות שבתפלה.
 תורה קכג' אמר שמקוה אינה מזקת כלל. תורה קכד' שמעתי בשמו שאמר.
 תורה קכה' מענין אמירת תהלים. עד. אומרה לאלקי בעודי:
 חזק חזק חזק.

כ אדר. הוספות מכתב-יד רבינו ז"ל. זאת התורה נדפסה. עד. כנ"ל בבחינת ויורד עץ מבמחה.
 כא אדר. ויש ארבע חיות בבחינת נפש. עד. ספוג ומשפך משמרת ונפה.
 כב אדר. וזה פרוש אמר רבה בר בר חנה. עד. כמו שאמרו חז"ל בפיך זו צדקה.
 כג אדר. שיך להתורה סימן יד' המתחלת תקעו וכו'. עד. אין שני שישג אותו.
 כד אדר. זה היום עשה ה' יום כ"ד אדר שנת תפקד הפליא ה' עמנו. עד. כי מאד עמקו
 מחשבותיו.

כה אדר. בא אל פרעה וכו'. עד. שהיו לומדים הנמרא הנ"ל במקום ששמע:
 כו אדר. שיך להתורה ק"ט בלקומי קמא המתחלת יש הכל וכו'. עד. לתן שמחה לרגליו:
 כז אדר. שיך להתורה מלא כל הארץ כבודו. עד. זאת התורה בית מבראשית וכו':
 כח אדר. שיך לסימן ער"ה בלקומי חלק א'. עד. ואז יהיה נקרא בנין ירושלים אמן ואמן.
 כט אדר. מה שמצאתי מכתב יד וכו'. וישב יעקב. עד. עין חיי מוהר"ן שיחות השיכים
 להתורות אות מ"ד:

[לשנה מעוברת ראה דף אחרון והוא לימוד לאדר ב']

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ןמבחר תורות בלמחר"ן

ניסן

- א ניסן תורה מט' לשמש שם אהל בהם והוא כחתן יצא מחפתו וכו'. עד. בחינת שיר שלעתיד:
 ב ניסן תורה מט' אות ז' וזה בחינת ציצית. עד. נאך קענין עפים האפיין:
 ג ניסן תורה נב' רבי חנינא בן חנינאי אומר: הנעור בלילה. עד. הרי זה מתחייב בנפשו.
 ד ניסן תורה רנ' דע שבל מיני צער וכל היסורין אינם רק מחסרון הדעת. עד. ויסורין כנ"ל.
 ה ניסן תורה נח' איתא בוחר בראשית תלת נפקין מחד. עד. וזהו גלות השכינה שנופלים בגדלות חס ושלום.
 ו ניסן תורה מו' ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. עד. זה בחינת הוא. בחינות עולם הבא.
 ז ניסן תורה רנא' דע שעל ידי מלחמות. עד. ונתבטלין כל הכפירות כנ"ל.
 ח ניסן תורה כד' אמרו לה: אמצעותא דעלמא היכא. עד. וזה: מושחו. הינו המדידה לבלות אותם.
 ט ניסן תורה ד' למחר"ן תנינא וביום הכבודים. עד. כפי חיוב הטבע חס ושלום.
 י ניסן תורה ד' אות ז' והכנעתם של אלו החיות רעות. עד. כנגד מצח הנחש כנ"ל.
 א ניסן תורה ד' וזה פרוש: רב יהודה הנדואה משתעי. עד. ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו' כנ"ל.
 יב ניסן תורה נו' וביום הכבודים בהקריבכם מנחה חדשה לה'. עד. הסתרה שבתוך הסתרה כנ"ל.
 יג ניסן תורה נו' וזה פרוש: ובכל יום ויום מרדכי מתהלך. עד. כי המן-בחינת דעת.
 יד ניסן תורה נו' וזה בחינת מאמר פתוח נאמן פשוט. עד. זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו הכל כנ"ל.
 טו ניסן תורה לו' מישראל דסכינא במאי קמלי ליה. עד. שמתקבצין לתוך הרגלין כנ"ל.
 טז ניסן אחד לעומר:(חסד שבחסד) תורה ל' אות ז' ועקר התגלות החסד כנ"ל. עד. על-ידי הקול כנ"ל.
 יז ניסן ב' לעומר:(גבורה שבחסד) תורה ע' ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן. עד. ראש חדש ניסן-ראש השנה למלכים כנ"ל.
 יח ניסן ג' לעומר:(תפארת שבחסד) תורה מו' ואכלתם אכול ושבוע והללתם וכו'. עד. אזי: ונתתי עשב.
 יט ניסן ד' לעומר:(נצח שבחסד) תורה ו' למחר"ן תנינא ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם. עד. נשאר דעתו אחריו כנ"ל.
 כ ניסן ה' לעומר:(הוד שבחסד) תורה ז' אות ו' ועל-ידי-זה שעומקים לדבר. עד. כך עלה במחשבה כנ"ל
 כא ניסן ו' לעומר:(יסוד שבחסד) תורה ז' וזה פרוש: הווי מתונים בדיון. עד. שתק כך עלה במחשבה כנ"ל.
 כב ניסן ז' לעומר:(מלכות שבחסד) תורה ז' אות יא' וזה בחינת הנוכה. עד. בחינת: יכלכל וכו' כנ"ל.
 כג ניסן ח' לעומר:(חסד שבגבורה) תורה ז' אות יג' ועל-כן כשמעינים. עד. (אשרי אונים שכן שומעות אשרי העם שכבה לו וכו'):

סדר לימוד לכל השנה בלמחר"ץ

כד ניסן ט' לעומר: (גבורה שבגבורה) תורה פב' איתא בגמרא: הנעלבים ואינם עולבים. עד. חשמ"ל כנ"ל]:

כה ניסן י' לעומר: (תפארת שבגבורה) תורה צא' ויהי ידיו אמונה. תורה צב' על ידי מה שאדם נע ונד. תורה צג' כל העושה משא ומתן באמונה. תורה צד' זכר חסדו ואמונתו. עד. כי זה תענוגו.

כו ניסן יא' לעומר: (נצח שבגבורה) תורה סו' ויהי נא פי שנים ברוחך אלי. עד. ולהוציא מכח אל הפועל):

כז ניסן יב' לעומר: (הוד שבגבורה) תורה סו' אות ב' כי קודם שמוציאין. עד. פותח את ידיך כנ"ל.

כח ניסן יג' לעומר: (יסוד שבגבורה) תורה סו' אות ג' ולהוציא מכח אל הפועל. עד. בתוך הדבור של חל כנ"ל.

כט ניסן יד' לעומר: (מלכות שבגבורה) תורה סו' וזהו בחי' אל הויה ביצירה. עד. ממילא נשבר המניעה.

ל ניסן טו' לעומר: (חסד שבתפארת) תורה סו' וזה בחי' ט' נקדין ט' רקיעין. עד. מרמות במאמר זה:

אייר

א אייר טז' לעומר: (גבורה שבתפארת) תורה נט' מי שמשתדל תמיד לקרב. עד. (עד כאן לשון רבנו ז"ל).

ב אייר יז' לעומר: (תפארת שבתפארת) תורה סא' חדי רבי שמעון ואמר: עד. וישמע ויכתב ספר.

ג אייר יח' לעומר: (נצח שבתפארת) תורה סא' אות ו' ועל יד זה נמתקים. עד. על כפים כסה אור כנ"ל.

ד אייר יט' לעומר: (הוד שבתפארת) תורה לו' בקרב עלי מרעים. עד. כך הוא השגתו.

ה אייר כ' לעומר: (יסוד שבתפארת) תורה לו' אות ו' וזה הוא כלל גדול. עד. משמע ברצונו לקח ...

ו אייר כא' לעומר: (מלכות שבתפארת) תורה יב' תהלה לדוד ארוממך. עד. ודובר על צדיק עתק בגאווה ובוז:

ז אייר כב' לעומר: (חסד שבנצח) תורה יב' אות ד' ודע שזה מכון. עד. כי החכמה היא מקור הברכה.

ח אייר כג' לעומר: (גבורה שבנצח) תורה ט' תהמת יכסימו ירדו במצולת וכו'. עד. ותהלתי אחטם לך.

ט אייר כד' לעומר: (תפארת שבנצח) תורה ט' וזה פרוש: אמר רבה בר בר חנה. עד. על ירשת הארץ.

י אייר כה' לעומר: (נצח שבנצח) תורה רלג' כשמתגברים על האדם. תורה רלד' דע שספורי מעשיות מצדיקים. עד. והנה קמה אלמתי.

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ן

יא אייר בו' לעומר: (הוד שבנצח) תורה יד' תקעו בחדש שופר בכסה וכו', עד, תחת
בנפי השכינה כנ"ל.

יב אייר כז' לעומר: (יסוד שבנצח) תורה יד' אות ו' וכל אחד לפי בחינתו, עד, הוא זוכה
לשלום הכללי.

יג אייר כח' לעומר: (מלכות שבנצח) תורה יד' אות יא' זאת התורה, עד, אתון דדין באתון דדין.
יד אייר כט' לעומר: (חסד שבהוד) תורה עה' למוהר"ן תנינא, בענין הנהגת הפשימות של
הצדיק האמת, עד, ששם נעלמת התורה כנ"ל.

טו אייר ל' לעומר: (גבורה שבהוד) תורה עה' ועל בן מכרה הצדיק הגדול, עד, כח מעשיו
הגיד לעמו.

טז אייר לא' לעומר: (תפארת שבהוד) הוספות לתורות מכתבי-יד רבנו, דף אחרון ד"ה
וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען, אלה תולדות יעקב יוסף, עד,
עין חיי מוהר"ן שיחות השיכים להתורות אות מ"ד.

חוק חוק חוק

והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
תם ונשלם לימוד ספר למוהר"ן
זכות רבנו הקדוש תעמוד לנו להבין ולעשות מאמר קדוש
מאמר פתוח, נאמן פשוט, אמרי שפר
ע"ר ו'קדיש מ'ן ש'מ"א נ'חית, והוא נחל נבע מקור חכמה
נופת תמופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון.

קמע משיר נעים מרבינו הקדוש

מה תעשה ליום פקודה, ומה תגיד לשולחך דבר.
אל תבט על מצהלות הזמן, כי גופך חלש ודל.
הזמן הולך והומה והגוף אפשר עכשיו בא יומו.
נקב לב האבן, והאר לי משם, מעט פניך, ברה כחמה יפה כלבנה.
אל תחריש ואל תשקט, הרימה קולך הערב בשירות והודה

סדר לימוד לכל השנה בלמוהר"ןסדר לימוד לחדש אדר ב' לשנה מעוברת:אדר ב'

ל אדר א תורה כא' פרקא רביעאה דספרא דצניעותא עתיקא ממיר וסתים וכו'. עד. על ידי שבועה ימים אלו:

א אדר ב תורה כא' אות ו' וזה מעם רק של החליצת. עד. יכול לדרש אותה לרבים.
 ב אדר ב תורה כא' אות ט' כי אנחנו נקראים עם סגולה. עד. מקיף ומקיף למקיף כנ"ל.
 ג אדר ב תורה כא' כל הענין הנ"ל המבואר בקצור. עד. כי עקר הגאולה-על ידי הדעת.
 ד אדר ב תורה כא' ודע שגם לעתיד שתמלא הארץ דעה. עד. לשמר ולעשות ולקיים].
 ה אדר ב תורה יג' אשרי העם ידעי תרועה וכו'. עד. ועלינו השגחתו בשלמות.
 ו אדר ב תורה יג' אות ה' וזהו בחי' תקונא דמרכבתא. עד. שהשני שינין הם השני שכלים.
 ז אדר ב תורה יג' וזה פרוש: אמר רבה בר בר חנה. עד. בפ"ד-זו צדקה.
 ח אדר ב תורה ס' האדרא רבא קדישא פתח רבי שמעון. עד. שהוא בחינת זקן כנ"ל.
 ט אדר ב תורה ס' אות ג' ובחינת זקן. עד. שעל ידו באים להתבוננות כנ"ל.
 י אדר ב תורה ס' אות ד' ושלמות היראה. עד. וזהו בחינת התעוררות השנה.
 יא אדר ב תורה ס' וכשרוצין להראות לו פניו. עד. כי זה תלוי בזה כנ"ל.
 יב אדר ב תורה ס' וזה בחינת זווג הנשיקין. עד. בחינת התגלות היראה כנ"ל.
 יג אדר ב תורה ס' וזה פרוש: אמר רבי יוחנן. עד. ובעל כנפים יגיד דבר. הכל כנ"ל.
 יד אדר ב תורה י' ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. עד. משבר רוח גבוה. אל אחר. כפירות.
 טו אדר ב תורה י' אות ו' וזה בחי' רקודין. עד. שהוא הכח של מרדכי ואסתר.
 טז אדר ב תורה י' וזה פרוש: אמר רבה בר בר חנה. עד. ולא אבה ה' אלקיך וכו'.
 יז אדר ב תורה ב' ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים. עד. אמר ליה: בני. מהרה יש בכך.
 יח אדר ב תורה נו' שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא. עד. ומתקנין בחי' הידים כנ"ל.
 יט אדר ב תורה נו' אות ב' ולחקים אמונה הנפולה. עד. וכל זה מענג שבת כנ"ל.
 כ אדר ב תורה נו' אות ז' ודע שלבמל ולהכניע האויבים. עד. נמסרה התורה לדרשה כנ"ל.
 כא אדר ב תורה ו' ויאמר ה' אל משה קרא את יהושע. עד. הינו פני משה כפני חמה.
 כב אדר ב תורה ו' אות ו' וזה פרוש: אמר רבה בר בר חנה. עד. בחי' תשובה והבן.
 כג אדר ב תורה ו' וזה סוד כונות אלול. עד. בחי' כתר והבן.
 כד אדר ב תורה א' אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'. עד. וכל התפלות והבקשות נתקבלים.

כה אדר ב תורה יח' רבי יונתן משתעי: זמנא הדא. עד. ונחת את הברשא הנ"ל.
 כו אדר ב תורה יח' אות ה' ובאמת מלכי עכו"ם. עד. תכלתא לצדיקיא לעלמא דאתי.
 כז אדר ב תורה עח' ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. עד. והבן הדברים למעשה.
 כח אדר ב תורה עט' במח בה' ועשה טוב. עד. אל יצא איש ממקומו כנ"ל.
 כט אדר ב תורה לפ' למוהר"ן תנינא לכו חזו מפעלות ה'. עד. ומי יתן והיה לנו מנהיג כמו משה רבינו עליו השלום וכו' כנ"ל.

תקוּן הַכְּלָלִי

יהי רצון קודם אמירת תהלים

(בשבת ויו"ט אין אומרים אותו)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בדוד עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו זכותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסוככים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחזה ורעות, ומשם ימשך שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר: גם יי העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באפן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננו, כדכתיב וחנותי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת רנן, כבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה :

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול

יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים.

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו. ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר. קדושים אשר בארץ המה. ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נביע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא. זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. ועל דעתם ועל פונתם אני אומר כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה. שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלוואם, שהם אל אלהים (כזה): אלף למד, אלף למד הי יוד מם, שהם עולים במספר תפ"ה, כמספר תהלים. בכח אלו השמות תזכני לתקון הברית שהוא תקוּן הַכְּלָלִי אמן:

תקון הכללי

טז. א. מכתם לדוד שמרני אל כִּי־חִסִּיתִי בָךְ: ב. אִמְרַת־
 לִיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבֹתִי בַל־עֲלִיךָ: ג. לְקְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאֲדִירֵי כָל־חֲפְצֵי־בָם: ד. יִרְבוּ
 עֲצֻבוֹתֶם אַחַר מָהְרוּ בַל־אֲסִיךָ נִסְכֵּיהֶם מַדָּם וּבַל־אֲשָׂא
 אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתַי: ה. יְהוָה מִנְתַּחֲלָקִי וְכוֹסֵי אַתָּה
 תֹּמִיךָ גּוֹרְלִי: ו. חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי בַנְּעָמִים אַף־נִחַלַת
 שִׁפְרָה עָלַי: ז. אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף־לֵילוֹת
 יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: ח. שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד כִּי מִיִּמֵּנִי
 בַל־אֶמוּט: ט. לִכֵּן | שִׂמַּח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף־בְּשׁוּרֵי
 יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: י. כִּי | לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא־תִתֵּן
 חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שַׁחַת: יא. תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַּע
 שְׁמַחוֹת אֶת־פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימֵינֶךָ נֶצַח:

לב. א. לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי־פָשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה:
 ב. אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה:
 ג. כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בְלוּ עֲצָמֵי בְּשִׂאֲגָתִי כָל־הַיּוֹם:
 ד. כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה | תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נִהַפְךָ לְשִׁדֵּי בְּחַרְבֵּי
 קִיץ סָלָה: ה. חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרַתִּי
 אֹדְדָה עָלַי פָּשַׁעֵי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חַטָּאתִי סָלָה:
 ו. עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד | אֲלֶיךָ לְעֵת מְצָא רֶק לְשִׁטָּף
 מִיָּם רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ז. אַתָּה | סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי

תקון הכללי

רַנִּי פִּלְטַתְּ סוּבְּבַנִּי סֵלָה: ח. אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ-זוֹ
 תִּלְךָ אֵינֶנְךָ עֲלֶיךָ עֵינַי: ט. אֶל-תִּהְיוּ | כְּסוֹס כְּפָרָד אֵין
 הָבִין בְּמַתַּג וּרְסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם בְּלִ קָרַב אֵלֶיךָ: י. רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה אָחָד יְסוּבְּבָנוּ:
 יא. שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא. א. לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב. אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דֵּל
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג. יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ
 יֵאֲשֶׁר [וְאֲשֶׁר] בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד. יְהוָה
 יִסְעֲדָנוּ עַל-עַרְשׁ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָת בְּחִלּוֹ:
 ה. אֲנִי-אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ:
 ו. אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז. וְאִם-בָּא
 לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֹר לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֹזֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹר:
 ח. יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי:
 ט. דְּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹוֹסִיף לְקוֹם:
 י. גַּם אִישׁ-שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל
 עָלַי עֵקֶב: יא. וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
 יב. בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי-חִפְצָת בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אִיבִי עָלַי:
 יג. וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכָּת בִּי וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
 יד. בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן |
 וְאָמֵן:

תקוּן הַכִּלְי

מב. א. לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבַנְי־קֶרַח: ב. כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלַיךְ אֱלֹהִים: ג. צִמְאָה
 נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:
 ד. הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלֵה בְּאָמַר אֵלַי
 כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה. אֵלֶּה אֶזְכְּרָה | וְאֶשְׁפֹּכָה עָלַי |
 נִפְשֵׁי כִי אֶעֱבֹר | בְּסֹף אֲדוֹדִים עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
 וְתוֹדָה הֶמוֹן חוֹגֵג: ו. מֵה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשְׁוּעוֹת פְּנִי: ז. אֱלֹהֵי
 עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדָּן
 וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח. תַּהוֹם אֶל־תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
 צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיִיךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט. יוֹמָם | יִצְוָה
 יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה [שִׁירוֹן] עָמִי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:
 י. אֹמְרָה | לְאֵל סִלְעִי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה־קִּדַּר אֵלַיךְ
 בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא. בְּרַצַּח | בְּעֲצָמוֹתַי חִרְפוֹנֵי צוּרֵי
 בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב. מֵה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי |
 נִפְשֵׁי וּמֵה־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ
 יִשְׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט. א. לַמְנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מְכַתָּם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב. הֲצִילַנִי מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי
 מַמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג. הֲצִילַנִי מִפְּעֵלִי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי

תקון הכללי

דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד. כִּי הִנֵּה אֲרָבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים
 לֹא־פָשַׁעִי וְלֹא־חָטָאתִי יְהוָה: ה. בְּלִי־עוֹן יְרוּצוֹן
 וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו. וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים |
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחֹן
 כָּל־בְּגַדֵי אוֹן סִלָּה: ז. יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְּלָב וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: ח. הִנֵּה | יִבְיַעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי
 מִי שָׁמַע: ט. וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לָמוּ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם:
 י. עֲזוּ אֵלַיךְ אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבִי: יא. אֱלֹהֵי חֲסִדוֹ
 [חֲסִדִי] יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב. אֶל־תִּהְרָגֶם |
 פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדֹנָי:
 יג. חָטָאת פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֵלֶּה
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד. כָּלָה בְּחִמָּה כָּלָה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סִלָּה: טו. וַיִּשׁוּבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז. הִמָּה יְנוּעוֹן [יְנִיעוֹן]
 לְאָכַל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז. וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזֹךְ וְאַרְנָן
 לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי־הֵייתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר־לִי:
 יח. עֲזֵי אֵלַיךְ אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִי:

עז. א. לְמַנְצִיחַ עַל־יְדִיתוֹן [יְדוּתוֹן] לְאַסְף מְזֻמּוֹר:
 ב. קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעֵקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג. בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי | לִילָה נִגְרָה וְלֹא

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּפוּג מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשֵׁי: ד. אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֵהְמִיָּה
 אֲשִׁיחָה | וְתַעֲטֹף רוּחִי סִלָּה: ה. אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי
 נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו. חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
 עוֹלָמִים: ז. אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם-לְבָבִי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח. הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסְיֵף
 לְרַצוֹת עוֹד: ט. הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסֵדוֹ גַּמֵּר אֲמַר לְדָר וְדָר:
 י. הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל אִם-קִפְץ בְּאֵף רַחֲמָיו סִלָּה: יא. וְאֲמַר
 חֲלוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: יב. אֶזְכִּיר [אֶזְכּוֹר]
 מֵעַלְלֵי-יָהּ כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵף: יג. וְהִגִּיתִי
 בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד. אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ
 דִּרְכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו. אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא
 הוֹדָעַת בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז. גֹּאֲלַת בְּזָרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב
 וַיּוֹסֶף סִלָּה: יז. רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחִילוּ אֵף
 יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת: יח. זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ שְׁחַקִּים
 אֵף-חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט. קוֹל רַעֲמֶךָ | בַּגִּלְגָּל הָאִירוּ
 בְּרַקִּים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ. בֵּימֵי דִרְכֶךָ
 וְשִׁבְלֶיךָ [וְשִׁבְלֶיךָ] בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כא. נַחֲיֵת כְּצֹאן עַמְךָ בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

תקון הכללי

צ. א. תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב. בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ
 ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל: ג. תשב אנוש
 עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם: ד. כי אלה שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
 ה. זרמתם שנה יהיו בפקר כחציר יחלף: ו. בפקר יציץ
 וחלף לערב ימולל ויבש: ז. כי-כלינו באפק ובחמתך
 נבהלנו: ח. שת [שתה] עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט. כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו
 כמו-הגה: י. ימי שנותינו | בהם שבעים שנה ואם
 בגבורת | שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי-גז חיש
 ונעפה: יא. מי-יודע עז אפק וכיראתך עברתך:
 יב. למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג. שובה
 יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד. שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו. שמחנו כימות
 עניתנו שנות ראינו רעה: טז. יראה אל-עבדיך פעלך
 והדרך על-בניהם: יז. ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תקון הכתוב

קה. א. הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתֵינוּ: ב. שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלְאוֹתָיו:
 ג. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב | מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:
 ד. דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקִּשׁוֹ פְּנֵי תַמִּיד: ה. זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתֵּי וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו. זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחִירָיו: ז. הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטָיו: ח. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְף דָּוָר:
 ט. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבֹעַתוֹ לְיִשְׁחָק: י. וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא. לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
 אֶת-אָרֶץ כְּנַעַן חֹבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב. בַּהֲיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר
 כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ: יג. וַיִּתְּהַלְכוּ מִגְּוֵי אֶל-גְּוֵי מִמַּמְלָכָה
 אֶל-עַם אֲחֵר: יד. לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
 מַלְכִים: טו. אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז. וַיִּקְרָא רַעֲב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שֶׁבֶר: יז. שֶׁלַח
 לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח. עָנּוּ בַּכָּבֵל רַגְלָיו
 [רַגְלוֹ] בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט. עַד-עֵת בָּא-דְּבָרוֹ אִמְרַת
 יְהוָה צִרְפַּתְהוּ: כ. שֶׁלַח-מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים
 וַיִּפְתַּחְהוּ: כא. שִׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָנוּ:
 כב. לְאַסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יַחֲכֶם: כג. וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל
 מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ-חָם: כד. וַיִּפַּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד
 וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו: כה. הִפְךָ לִבְּךָ לְשִׁנְאָה עַמּוֹ לְהִתְנַכַּל

תקון הכללי

בעֲבָדֶיךָ: כו. שֶׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֲהֲרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרֵנוּ: כז. שִׁמוּ-בְכֶם דְּבַרֵי אֲתוֹתַי וּמִפְתִּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח. שֶׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרָיו [דְּבָרוֹ]: כט. הִפֵּךְ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמָּת אֶת-דַּגְתָּם: ל. שֶׁרָץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא. אָמַר וַיָּבֵא עֹרֹב כְּנִיִּם בְּכָל-גְּבוּלָם: לב. נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג. וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם וַיִּשְׁבֹּר עֵץ גְּבוּלָם: לד. אָמַר וַיָּבֵא אֲרֵבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסִּפְרָה: לה. וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו. וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לז. וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח. שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ. שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹם וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא. פָּתַח צֹר וַיִּזְוֹבוּ מִיַּם הַיָּם בְּצִיּוֹת נִהַר: מב. כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג. וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת-בְּחִירָיו: מד. וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה. בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקון הכללי

קלו. א. על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב. על-ערבים בתוכה תלינו
 כנרותינו: ג. כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד. איך נשיר
 את-שיר יהוה על אדמת נכר: ה. אם-אשכחך ירושלים
 תשכח ימיני: ו. תדבק-לשוני | לחכי אם-לא אזכרכי
 אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש שמחתי: ז. זכר
 יהוה | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו
 עד היסוד בה: ח. בת-בכל השדודה אשרי שישלם-לך
 את-גמולך שגמלת לנו: ט. אשרי | שיאחז ונפץ
 את-עלליך אל-הסלע:

קנ. א. הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
 ב. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג. הללוהו
 בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: ד. הללוהו בתוף
 ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה. הללוהו בצלצלי-שמע
 הללוהו בצלצלי תרועה: ו. כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר שלשה פסוקים אלה

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו, יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיי, מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם, יפלטם מרשעים
 וישיעם כי חסו בו:

תקון הכללי

תפלה לתיקון הכללי

אחר אמירת התיקון הכללי טוב שיאמר תפלה זו אשר יסדה מורנו הרב רבי נתן זצ"ל. אשירה ליהוה בחיי, אומר להי בעדי: יערב עליו שיחי, אנכי אשמח ביהוה: הודו ליהוה בכנור, בנבל עשור זמרו לו: אלהים, שיר חדש אשירה לך, בנבל עשור אומר לך: עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכינור: כי שמחתני יהוה בפעלך, במעשי ידיך ארנן: רבנו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה, עזרני וחיני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ובזכות אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם, מראשי-תבות ומסופי-תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שישדו ספר תהלים, (ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו אמן אשר גלה ותקן אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון (אם יאמר חס ושלום בשביל מקרה שנזדמן לו באותו הלילה יאמר: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה זה, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעוונותי הרבים) כלם אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקליפות וכל הרוחין שדין ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות שבלעו.

רבנו של עולם, אל חי וקים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב, אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי יהוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע, אפילו בהמקרות שנזדמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל, והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי כי גמלתי לי רעה מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה וכלימה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש. מר לי מאד,

תקון הכּללי

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מֵר לִי מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת מֵעֶצֶם מְרִירוֹת נַפְשִׁי אֲשֶׁר עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בְּחַיֵּי לְמָה לִּי חַיִּים כְּאַלֶּה, חַיִּים מְרִים וּמְרוּרִים מְמוֹת. אֶת קְבֻעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית, נַפְשִׁי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה לְבַד יִדְעָתָּ, רְבוּי וְעֶצֶם הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הֶעֱצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים, שְׁנַעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אִיךָ אוּכַל לְתַקֵּן זֹאת, וּבְמָה יִזְכֶּה נֶעֱר כְּמוֹנֵי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי. אַךְ אַף עַל פִּי כֵן יִדְעָתִי וְאֵינִי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אֵין שׁוּם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יֵשׁ לִי תַקְוָה, וְעַדִּין לֹא אֲבַדָּה תוֹחֲלִתִי מִיְהוּה, כִּי חֲסָדֵי יְהוּה לֹא תִמְנֹו, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוּה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי כָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּים וְאֱלֹהֵי כָל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלַיךְ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר, וְתִכַּף אֶת יִצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעַר בְּהִיצַר הָרַע, וְתִגְרָשׁוּ מִמֶּנִּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי וְתִפְלִטֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וּמִפְגָּם הָרְאוֹת, וּמִפְגָּם הַדְּבוּר, וְתִצְלַנִּי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שְׁבַעֲוֹלָם, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי מִמַּקְרָה בֵּין בְּיוֹם וּבֵין בְּלַיְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מְלֶךְ אֱלֹהֵי חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חַזֵּק, שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ כְּפִי הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה הַצֵּל לְקוֹחִים לְמוֹת, הַצֵּל נִרְדָּף כְּמוֹנֵי, הַצֵּלֵנִי מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, תֵּן לִי תַקְוָה וְלֹא אֲבַד חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מֵה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵף עִפְרָה, הַיְגִיד אֲמִיתָךְ, דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, יְהוּה עֲשֶׂה לִּי, עֲרַבְנִי, עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי זָדִים, כִּי אֵין לִי שׁוּם כַּח אֵלָּא בְּפִי, אֵין לִי שׁוּם מְנוּס וּמִבְטָח כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הֶעֱצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חֲמִלְתְּךָ הָאֲמִתִּית, עַל חֲנִינּוּתֶיךָ הַנִּצְחִיּוֹת, וְעַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים, שֶׁשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו בְּהֵם תְּמַכְתִּי יְתִדוֹתִי, בְּהֵם אֲשַׁעֵן וְאֶסְמֶךָ, בְּזְכוּתָם וּכְחֵם אֲבַטַח וְאֶקְוֶה כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשְׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִדְּךָ לְרְאוֹת שַׁחַת, אֶהְיֶה מְלֻטָנִי, אֶהְיֶה יְהוּה פְּדִנִי, רְאֵה מִסְכֵּן כְּמוֹנֵי, טוֹרֵף בְּלֵב יָמִים, תְּהוּם אֵל תְּהוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וּגְלִיךָ עָלַי עֲבָרוּ, צוּד צְדוּנֵי כְּצַפּוֹר, אֵיבֵי חֲנָם. צְמַתוֹ כְּבוֹר חַיִּי, וַיְדוּ אֲבָן בִּי, צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוּה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת, קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוּה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד חֲנָם, מְלֵא חֲנּוּנוֹת, מְלֵא רַחֲמָנוֹת, מְלֵא טוֹב, מְלֵא רְצוֹן, כְּבֹר קְבֻלָּנוּ עָלֵינוּ לְקָרָא אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְהַנְּנִי מְקִים קְבֻלָּתֵנוּ, וְהַנְּנִי קוֹרָא אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁפֵל כְּזֶה, מִמְּקוֹמוֹת מְגַנִּים כְּאַלֶּה, מִמְּעַמְקִים קָרָאתֶיךָ יְהוּה, מִמְּעַמְקֵי עַמְקִים, מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוּה. וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים יִרְדְּנוּ לְמִקּוֹם שִׁירְדָנוּ, וַיִּרְדְּנוּ עִכְשָׁיו בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא לְמִקּוֹמוֹת נְמוּכִים וּשְׁפֵלִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִרְדוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכָם מֵעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: וְתִרְדּוּ פְלָאִים, אֵין מְנַחֵם לָהֶם. אַף עַל פִּי כֵן, אֵין אָנוּ מִיֵּאֲשִׁים עֲצָמָנוּ חַס וְשְׁלוֹם בְּשׁוּם אִפְן בְּעוֹלָם כָּלֵל. כִּי כְּבֹר הַבְּטַחְתָּנוּ לְהַשִּׁיבָנוּ מִמַּצּוֹלוֹת יָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: אָמַר אֲדֹנָי, מִבְּשָׁן אֲשִׁיב, אֲשִׁיב מִמַּצּוֹלוֹת יָם, וּכְתִיב: וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אֵיבֵיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכַלְתָּם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוּה אֱלֹהֵיהֶם:

תקון הכֶּלִי

רבנו של עולם פתח פיה לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפיס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשירה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, ואף על פי שאיני יודע לכוון שום כונה מהפונות העצומות והנוראות שיש באלו העשירה מזמורים יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבתי, שתהא חשובה לפניך האמירה בפה לבד, כאלו השגתי וכונתי כל הסודות והפונות שיש בהם ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל. והנני משליך יהבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, (ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו אמן) ועל דעתם ועל כונתם אמרתי כל אלו העשירה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשירה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שיהם שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אלף למד, אלף למד הי יוד מם, שהם עולים במספר תפ"ה כמספר תהלים. בכח אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים, ובכח אלו העשירה מזמורי תהלים תעורר השני שמות הקדושים אל אלהים, ותהרג ותשבר ותכניע ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל, ותהרג כל הקלפות שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו על ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם ותחזור ותקבצם בקדשה שנית. ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנזכה לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין ערטילאין על ידי עוונותינו הרבים, על ידי פגם הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה.

רבנו של עולם, אמיץ כח ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שנזכה לתקן פגם הברית, פגם טפי המח. בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות פתינו, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה,

ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטחנו בחייו הקדושים, לעמד בעזרתנו סלה תמיד, כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשירה קפיטל תהלים, והנה עשיתי מה שמוטל עלי, עשה מה שעליך) ומחל לי וסלח לי וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול.

תקון הכּללי

הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני ששון כאמור: אנכי אנכי הוא מוחה פשעך למעני וחטאתיך לא אזכור, ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את תאוותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל להבא ברחמיך האמתיים מן היצר הרע וכת דילה, (ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנוזים פה), ורחם עלי ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר כלו ביגון חיי, ושנותי באנחה. כשל בעוני כחי, ועצמי עששו, עד אשר כשל כח הסבל.

רחם עלי, אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחמל עלי שומע צעקה, שומע אנחה שומע אנקה. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי, הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך, חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך, יהמו נא מעיך וחנינותיך על עלוב נפש כמוני, על נרדף כמוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי, והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה באמת וכלב שלם, ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, כחסדיך חייני, ואשמרה עדות פיך. לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי.

ובכן, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והחידוה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב: הוד והדר לפניו, עז וחידוה במקומו, שתעזרני ברחמיך העצומים, ותזכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד. הסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעימות בימנך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת, עזרה כבודי, עזרה הנבל וכנור, אעירה שחר. זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית כאמור: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע פסוי חטאה. בית והון נחלת אבות, ומיהוה אשה משפלת. יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי. למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו. אזכרה נגינתי בלילה, עם לכבי אשחה ויחפש רוחי. היאכל תפל מבלי מלח, אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן לאחרים הודך, ושנותיך לאכזרי, ולא אמר איה אלהי עשי נותן זמירות בלילה. שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל. ונאמר: הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורותיו, הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יי, הללויה:

תקון הכללי

רבנו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו, וקים בנו מקרא שכתוב: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטיבך והרבך מאבותיך ונאמר: נאם אדני יהוה, מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ עליו לנקבציו. ונאמר: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס, ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב: ופדויי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה. ונאמר: כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלו, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר: כי נחם יהוה ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב. אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו אמן נצח סלה ועד.

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הפמות ורב האיכות.

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא מן כלא, ולית לעלא מנך, דלית מחשבה תפיסא כך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אבקש שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הפרואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

ב . י . ל . א . ו . א .

אחד עשר פסוקים

בכ"ד ספרי תורתנו הקדושה יש אחד עשר פסוקים המתחילים בנון ונגמרים בנון והם סגולה נפלאה ונוראה לכל המניעות אשר יבואו לאדם כנודע, אם מהחוץ כגון קנאה שנאה ותחרות, שעניי אנשים צרה בו, וזה מביא מניעות רעות לאדם, או מתוכו כגון מחשבות רעות והרגלים רעים אשר מונעים התפלה וגדלות בעבודת ה'. רבנו הקדוש כותב: וכדי לשמר הזכרון הנ"ל צריך לשמר את עצמו שלא יפל לבחינת רע עין לבחינת מיתת הלב, כי עקר הזכרון תולה בעין, בבחינת ולזכרון בן עיניך, כי השכחה בא על ידי רע עין וכו' ע"ש, למוהר"ן נד, ד. והסגולה דאחד עשר הפסוקים היא כנגד עין הרע ועוד כהנה מתחלואי העולם הזה ר"ל כנודע, ועוד אשר אחד עשר פסוקים אלו הם בסוד שמש ומגן הויה אלקים, והוא למבין דרכי נעם ה'.

א. נִגַע צְרָעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן:

ב. נִחְנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַתָּנוּ אַחֲזַת נַחֲלָתָנוּ מֵעֶבֶר לִירְדֵן:

ג. נָבִיא מִקֶּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמִנֵּי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֱלֹו תִשְׁמָעוּן:

ד. נָהָר פִּלְגִיו יִשְׁמָחוּ עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן:

ה. נִגְדוּ אַבוֹתֶם עֲשֵׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעֵן:

ו. נִחִיתָ כְּצֹאן עֲמֹךָ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ז. נִפְתִּי מִשְׁכְּבֵי מֶרְ אֱהֲלִים וְקִנְמוֹן:

ח. נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם הַפֶּשׁ כָּל־חַדְרֵי־בֵטֶן:

ט. נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׁפֹתֶיךָ כִּלְהָ דָבַשׁ וְחָלַב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלִמְתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן:

י. נָדוּ מִתּוֹךְ בְּבָל וּמֵאֶרֶץ כְּשָׂדִים יִצְאוּ [צֹאוּ] וְהָיוּ כְּעֵתוּדִים לִפְנֵי־צֹאן:

יא. נִשְׁקִי קִלְשֵׁת מִיַּמִּינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאֲבָנִים וּבַחֲצִים בְּקִשְׁתֵּי מֵאֲחֵי שְׂאוֹל מִבְּנֵי־מֶן:

פרשת המן

ד. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דְבַר-יּוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֹסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא: ה. וְהָיָה בְּיוֹם הַשָּׁשִׁי וְהַכִּינּוּ אֶת אֲשֶׁר-יְבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם: ו. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ז. וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׂמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וַנַּחֲנוּ מָה כִּי תִלּוֹנוּ [תְּלִינוּ] עָלֵינוּ:

יד. וַתַּעַל שְׂכַבַת הַטָּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמַּדְבָּר דֶּק מְחֹסֶפֶס דֶּק כִּפְפֹּר עַל-הָאֶרֶץ: טו. וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאֹכְלָהּ: טז. זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה לְקָטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלַת מִסֶּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ: יז. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֵּה וְהַמְמַעֵיט: יח. וַיִּמְדּוּ בְּעֹמֵר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמַּרְבֵּה וְהַמְמַעֵיט לֹא הֶחֱסִיר אִישׁ לְפִי-אָכְלוּ לְקָטוּ: וְהָעֹמֵר עֲשֵׂרִית הָאִיִּפָּה הוּא

ב . י . ל . א . ו .

שיר ידידות

נחלת חכמתך מראש נדיבות, ירושת האבות ווי העמודים, ואמת אלוף מצר תדבר.
 חסדי ה' כי נגלית עלינו להודיענו, דברי פי חכמה עלאה בסוד יראה עלאה, דאיהי נחמת נצח.
 מים עמוקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה, תורת ה' מפיו יבקשו יען כי מלאך ה' צבאות הוא.
 נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן, דאיהו בנצח והוד תרי סמכי קשומ
 והמה ידיים עלאין לארמא בהון שכינתא מעפרא על ידי אלוף חיים דבנצח רמוז שמו
 יורה חצים מקשת הענן דאיהו ברית שלום החבוי בכס לב
 נחמת ציון יורה נחמן מראש חכמה סתימאה להעביר חמס מן הארץ
 ויקיים הפסוק: בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו
 נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחמאה ונקח.

דברי חכמת הנחל